

**Selye János Egyetem
Református Teológiai Kar
Almási Jenő Attila**

I. Éves református teológus hallgató

**TDK dolgozat
bemutató**

**Református ébredés Magyarországon
és az elmúlt nyolcvan év kegyességi
irányzatai**

„Szeretem azokat, akik engem szeretnek, megtalálnak engem, akik keresnek.” Péld. 8,17.

Református ébredés

Történelmi kitekintés

Magyarország alkotmányos szabadságát az 1867-es kiegyezés mondta ki, és fokozatosan visszaállt a református egyház belső szabadsága is. A polgári fejlődés magával hozta a vallásos élet új formáit. A század második felében megjelenő liberális teológiai irányzat teljesen alkalmatlan volt arra, hogy az evangéliummal elérje az embereket. Az egyház életének az angol és a német mintát követő bel missziós tevékenység adott új irányvonalat. A bibliakörök, a személyes lelki gondozás és az elesettek felkarolása együtt hozták ennek az új egyházi munkának az alapjait. Az egyház tehát a társadalmi megbékélést munkálta. 1931-ben megszületett az egységes református Agenda (istentiszteleti rendtartás). 1934-ben életbe lépett az új egyházi törvénykönyv. Az első világháború után új teológiai irányzatok jelentek meg a liberális teológia helyett. A két világháború közötti korszakban a Református Egyház próbált felkapaszkodni az államegyház pozíciójába, bár a magyar református egyház nem támogatta mindenben szolgálattelküen a két világháború közötti magyar politikát, arra mégsem volt ereje, hogy megakadályozza a revíziós politika következményeit, az antiszemitizmus törvénybe iktatását, majd a német megszállás után az embertelen pusztítást. Az 1956-os forradalomig az egyház nyíltan ki volt téve mindennapi atrocitásoknak, a kommunista állam saját törvényei szerint élt az egyházak életébe való beleszólással, főleg a vezetők voltak kitéve nagy megpróbáltatásoknak, közöttük többen éppen az állampárt kiválasztást motiváló jelentéje és hatása által kerültek magas pozícióba. Az egyház vezetősége és a gyülekezetek ezért némileg eltávolodott egymástól. A hatvanas évektől érezhető fejlődés volt tapasztalható, bár megkötöttségek között, de mégis magára talált az egyház gyülekezeteinek élete. 1989-ben megérkezett az úgynevezett rendszerváltás. Felszámolták az Állami Egyházügyi Hivatalt. 1990-re megszületett a IV. számú törvény a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról.

Nehézségek

A teljesség igény nélkül néhány felsorolással szeretnék élni, ezek alapján megmutatni a Református egyház legnagyobb nehézségeit a XX. század derekán. Az állam biztosította a legértékesebb történelmi református kollégiumok (Budapest, Debrecen, Pápa, Sárospatak) egyházi kezelésben való maradását, ugyanakkor Marx tudományos tetele és a politikai célkitűzések után fokozták az egyház elleni harcot, azzal a hipotézissel, hogy az egyház belátható időn belül megszűnik. Mindent elkövettek a vallásszabadság felszámolására. Államosították az egyházi épületeket, az iskolákat, az egyházi földeket. Meghamisították az igehirdetéseket, a Magyarországi Református Egyházban Ravasz László, Révész Imre, Enyedi Andor püspökök külső nyomásra lemondtak. Mindszenty József, római katolikus esztergomi érseket és hercegprímást meghurcolták és koholt vádak alapján bebörtönözték. A tankönyvekbe beépült a marxista ideológia, mindemellett minden vallásos világnézeti teológiát megtiltottak.

"Te pedig, Isten embere, kerüld ezeket. Ellenben törekedj igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelidlelkűségre. Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhivatál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt." 1Tim 6, 11-12

Református ébredés

A reformátusság helyzete

Az 1989 utáni egyháztörténeti írásoknak egy része a különböző ifjúsági egyesületek történetével foglalkozik. Szinte minden egyetemi és főiskolai kara őriz olyan dolgozatokat, melyek a két világháború közötti magyar reformátusság ifjúsági mozgalmainak a történetét mutatja be. A két világháború között nagyon markáns ellentétek és kegyességi törések húzódtak az egyesületek között. Ilyen szervezetek voltak: Bethlen Gábor Kör, Soli Deo Gloria Református Diákszövetség (SDG), Magyar Evangéliumi Diákszövetség (MEKDSZ), Keresztyén Ifjúsági Egyesület (KIE), a Bethánia CE. A 19. század második felében megerősödő kegyességi csoportok és mozgalmak hatására egyre nagyobb mértékben fordultak a lelkészek, a Szentírás-tanulmányozás metodikai nehézségei legyőzésének kérdése felé. Így készültek el az újabb Biblia-fordítások. A fordítások és revíziók egyaránt szolgálták a Szentírás nyelvezetének frissítését, és a különböző kegyességi mozgalmak által támasztott minél hitelesebb fordítási munkát. Az a tény, hogy lényegében kétféle ember található az egyházban, önmagában még természetesnek is tekinthető, a probléma és az egyház legkomolyabb feszültsége az, amikor a még élő-hitre nem jutott egyháztagok, lelkészek, egyházi vezetők olyan túlsúlyba kerülnek, hogy ezzel ők határozzák meg az egyházi életet. Ezért van azután rendetlenség a belső ügyekben, ezért erőtlenség a misszió, súlytalan az egyházi sajtó és média.

Egy új folyamat megjelenése

"Az ébredés a hívők megújulását, föléledését, s az Istentől távol lévők megtérését jelenti. Ha a hívők felébrednek álmukból, a világ megtérésére sem kell sokáig várni. Újra és újra megkísérelték, hogy a gyülekezet különösebb ébredési időszakok nélkül, töretlenül járja a hit útját, ám ez az igyekezet mindig eredménytelen maradt. Nincs más kívánatosabb, mint egy folyamatosan virágzó gyülekezet." "A mustármagnyi munka a negyvenes évek folyamán szinte az egész egyházat átfogó fáva terebélyesítette.. "Isten miért ad lelki megújulást Magyarországnak, a magyar protestantizmusnak? Vajon nem azért, hogy a keresztyén egyház lelkiileg felkészülten találkozzék a legszélsőségesebb, a legdurvább szekuralizmussal, a kommunizmussal?" Isten Szentlelke által képes az egyházat is egyházzá átformálni.

"Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból és felragyog neked a Krisztus." Efézus 5. 14

Református ébredés

Igei gondolatok

„Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán. Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak: Mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be, kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe; üldözöttek vagyunk, de nem elhagyottak, letipornak, de el nem veszünk; Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben. Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy a Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben. Azért a halál bennünk végzi munkáját, az élet pedig bennetek.”

II. Korinthus 4,6-12

Kecskeméti kitekintés

A 19. század filozófusai megjósolták, hogy a 20. században megjelenik az „egyéni vallásosság” fogalma és gyakorlata. Sokan gondolják úgy, hogy én hiszek a magam módján, vallásos vagyok a magam módján, és ez elég. A Szentírásban Isten mindig arról beszél, hogy a hitünket igazán és jól, konkrét és élő közösségben gyakorolhatjuk. Igazi hitélet nincs, ha valaki nem tekint önmagán túlra. Muszáj közösségben megélni, sőt mi azt hirdetjük, hogy szent szolgálathoz kell megélni a hitünket. A vallás sosem volt magánügy. Sajnos a szocializmus alatt magánügyként igyekeztek tudatosítani az emberekben, miután az ellenpropagandával, az ateizmus hirdetésével nem lehetett elég jó eredményeket felmutatni. Ezeket a beidegződött tanításokat ma már nehéz megváltoztatni, azért is, mert egy másik ideológia, a liberalizmus, szintén ezt hirdeti. Az egyháznak figyelembe kell vennie, hogy kikhez szól, és hogyan tudja az embereket megszólítani. Ebben tartanunk kell a lépést, a kor technikai adottságait használnunk kell. A mi egyházközösségünknek is van honlapja, amit rendszeresen frissítünk, közösségi oldalon regisztrációja (Facebook-oldala), amit meg lehet látogatni, és rendszeresen hirdetjük is rajtuk az alkalmainkat. De ezek csak formák, keretek és eszközök. Nem szeretnénk abba a csapdába esni, hogy a forma hangsúlyosabbá váljon, mint a tartalom.

„Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szived kéréseit.” Zsolt. 37,4

Kegyességi irányok

Bethánisták

Soli Deo Gloria

Pietisták

Bibliaszövetség

Cserkész mozgalom

Karizmatikus irány

Sófár mozgalom

Liberális irány

"Az én országom nem e világból való, ha ebből a világból való volna az én országom, az én szolgálaim harcolnának, hogy ne szolgáltassanak ki a zsidóknak. De az én országom nem innen való." Jn. 18, 36

Kegyességi irányok

Bethánisták

Téher alatt nő a pálma. Körülbelül így lehetne jellemezni a Bethánia tevékenységét. Kétségtelenül nehéz lehetett abban a korszakban az egyházi vezetőknek dönteni, és az Ige fényében cselekedni. A vitákból, ellentétekből, összetűzésekből kitűnik, hogy Isten népe milyen sokszínű látásmóddal rendelkezik. Nehéz a különböző szituációkban megítélni, hogy mi a jó, mi az Istennek tetsző és szüntelen leküzdenünk önmagunkat. Talán ez a keresztyén ember mindig aktuális problémája, harca. Komoly odaszánás és Isten akaratának szüntelen kutatása szükséges. Volt ébredés, Isten felhasználta a Bethániát eszközként, Ő görgette el az akadályokat is. 1950-re megszüntetik a Bethániát. Mint szervezet feloszlott, de a tagok hite nem párologott el. A Bethánia áldott volt és áldás származott a keze munkájából is. Kétségtelen, mivel emberek által alkotott egyesület, léteztek hibák, viszályok, emberi okoskodások. Ugyanez elmondható a hivatalos Református Egyházra is, mely tehát nem egyenlő az Igaz Egyházzal. Az emberek ótermészete kiütközött mindkét szervezeten. A C. E. egyházon kívüli egyesület volt. Ma is nehéz kérdés, hogy az ilyen szervezetek az egyházon kívül vagy a Református Egyház égisze alatt működjenek. Mindkettő áldott lehet, kizárólag a vezetőktől függ, hogy mire figyelnek, ki nekik a királyuk. Ha egyházi szervezet a missziót, Isten országának a gyarapítását tűzi ki céljául, Isten megújíthatja lelkileg a Református Egyházat is. Szükség van az egyháznak belső megreformálásra, ami csak a tagok által lehetséges. A történelmi egyház óriási veszélye a hagyományokban való élés. A hagyományok szépek, de hasznosak csak akkor lesznek, ha élet van bennük. Isten csodákra képes egy ilyen sokszor hűtlen népegyházzal szemben is. Ninivét, a bűnös várost sem pusztította el, mert őszintén megbánták bűneiket. Az egyháznak is egy ilyen őszinte bűnbánatra és alázatra van szüksége.

"Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete." Zsolt 107,1

Kegyességi irányok

SOLI DEO GLORIA

Soli Deo Gloria

Egyszerű magyar református fiatalok. Diákok, vagy a diáksorból nem régen kinőtek, akiknek fáj, hogy ezer és ezer magyar református diák- és embertestvérünk vakon, nyomorultan botorkál mindennapjaiban és Isten nélkül élve, - önző hatalma vágyában, vagy végtelen árvaságában egyaránt magára hagyatottan - idő előtt elhull, vagy céltalanul hullámszik jó és balszerencse közt. Nekünk fáj, hogy a legmagyarabb egyház, református Anyaszentegyházunk külső és belső nehézségek folytán sokszor nem jelenti azt a súlyt, amellyel nem csak önmaga, hanem az egyetemes magyar élet érdekében is bírnia kellene. Hisszük, hogy ez tulajdonképpen az egyetlen, de ugyanakkor a leghatásosabb út, melyen keresztül már fiatalabb éveinkben készülhetünk nemzeti, egyházi hivatásunk betöltésére, családi, társadalmi életünkre. Tagadjuk az öncélú diákmunka értelmét és létjogosultságát. Az értelmiség a népesség elenyésző rétege, a közösség érdekében tehát eszközzé kell lennie az egyszerűbb tömegek segítésére, gondozására. Magyarságunk számára végzetessé válhat az a különbség, amely az értelmiségi és nemértelmiségi népesség között támadt. A diákság - úgy is, mint a jövőendő értelmiség - a maga szellemi lehetőségeinél fogva, szellemiekben idősebb testvére kell, hogy legyen a falu, az ipar, a kereskedelem magyar ifjúságának. Meg vagyunk győződve, ha a diákságot megnyerhetjük Isten ügye számára, rajta keresztül a nemdiák ifjúság is fokozottabban megnyerhető, s a magyar református jövőendő boldog körvonalai bontakoznak ki. Ezért vagyunk testvéri munkaközösségben a Református Keresztyén Ifjúsági Egyesülettel. Felekezeti torzsalkodástól mentes, hívő, egységes magyar frontot. Számunkra a hitvallásos, református alap nem jelent támadást senki ellen, hanem csupán legbelsőbb lelki, szellemi adottságaink fokozott kifejtését, kiélését éppen egyetemes nemzeti, emberi érdekekből.

*Ha a trombita bizonytalan zengést térszen, kicsoda készül a harcra?" I. Kor. 14.8

Kegyességi irányok

Pietisták

"A pietizmus a kontinentális európai protestantizmus története során, a 17. században létrejövő és a 18. században virágzó vallási megújulási mozgalom, az angolszász puritanizmus mellett a protestantizmus legjelentősebb vallási mozgalma a reformáció óta." "A pietizmusban az ortodoxia formálisan helyes, de hideg ésszerű hitét felváltotta a Krisztussal való közösség meleg, odaszentelt indulata."

"A pietisták neve városszerte ismert. Ki a pietista? Aki Isten igéjét tanulja, és a szerint él kegyes életet."

Jellemzője volt az individualizálás és a vallási élet bensőségessé tétele. A személyes kegyesség és a közösségi élet új formáit alakította ki.

"Szakított a formalizmusba merült egyháztagság fogalmával, valamint a felületes megtérés gyakorlatával..." "Szabó Aladár úttörő munkájának a lényege tehát az volt, hogy átlépte a magyar protestantizmusba a történelem során mélyen bevésődött határokat, melyek gyakran a magyar nemzet érdekeinek védelmére és kiterjesztésére szolgáltak a növekvő pánszlávizmus korában."

Alapvető tematikája és követelménye a bűnből a kegyelenre, a régi életből az új életre való lelki újjászületés, mely az egyén megtérésekor történik a bűnbánatban, azaz a kegyelem hatására újjászületik teljes életfordulatban. Mindenkit ez vezet el a tökéletességre és az Isten melletti boldogságra. Az újjászületettek a nagy közösségek kis csoportjaiban gyűlnek össze. A bennük immár élővé vált hitnek gyümölcsöt kell teremnie, papságuknál fogva a többiek előtt tanúskodniuk és dolgozniuk kell azért, hogy ez a világ átalakuljon Isten országává. A célja az őskeresztény vallási életének fűkelevenítése, ezért mércéje a Szentírás, főleg az Újszövetség, minden hagyomány figyelmen kívül hagyásával.

„Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén.” I. Péter 1,18-19

Kegyességi irányok

Biblia szövetség

Az Írás Isten beszéde, amely számunkra a legfőbb tekintély. Valljuk, hogy Isten Igéje megfiel és helyreigazít minket. Az embert senki és semmi nem jogosítja fel arra, hogy Isten beszédét megkérdőjelezze és felülbírálja. Valljuk, hogy a Szentírás Isten egységes alkotása, amelynek üzenete egymás ellen ki nem játszható és semmiféle tudományos eszközzel fel nem bontható. Valljuk, hogy a Szentírás tökéletesen tartalmazza mindazt, ami az üdvösségre szükséges, ezért a Biblián kívül egyéb kijelentésre nincs szükség. A Heidelbergi Káté 54. kérdésére adott felelettel és Luther Nagykátejának az Apostoli Hitvallás III. hitcikkéhez fűzött magyarázatával egyetértésben valljuk az Egyház titkát, hangsúlyozva azt, hogy Jézus Krisztus Egyházába csakis az üdvösség személyes átvételével, az újjászületés-megtérés által lehet bejutni. Valljuk, hogy a hitre jutás Isten Igéje és Szentlélek által történik, és minden Krisztusba beoltott ember a Szentlélek ajándékában részesült, hitre jutásakor a Szentlélek elpecsételte, a Szentlélek temploma lett, és ugyanakkor Krisztus testének igazi tagjává vált. A fentiek alapján nem értünk egyet azokkal, akik azt hirdetik, hogy a keresztség által adja Isten automatikusan az istenfiúságot és az üdvösséget. Továbbá nem értünk egyet azzal a tanítással, amely a megtérés utáni "lélekkeresztség" szükségességét hirdeti. Ezért elhatároljuk magunkat az ún. karizmatikus ill. rajongó mozgalmak tanításától. Hisszük és valljuk, hogy minden Krisztusba beoltott engedelmes élet lelki gyümölcsöket terem és Isten dicsőségét munkálja. Valljuk a megszentelődő élet fontosságát és azt, hogy a megszentelődés egész életünkön át tart. Isten munkálja megszentelődésünket, de mi felelősek vagyunk érte. Elismerjük, és szomorúan valljuk, hogy Isten gyermekei sokszor taníthatatlanok, mert önfejűek, engedetlenek és fegyelmezetlenek. Ezért kívánjuk, hogy életünk egész területén, mind egyéni, mind gyülekezeti életünkben Isten Igéje és akarata igazítson útbá, vezessen és állítson helyre minket. Hisszük és valljuk, hogy Isten Igéjének fegyelmező és helyreállító hatalma van. Ezért igényeljük és elfogadjuk Isten Igéjének intését, szükségesnek tartjuk a gyülekezeti fegyelem komolyan vételét és gyakorlását. Hisszük a Szentírás szavaival, hogy Jézus Krisztus az idők végén visszajön minden szem számára látható módon. Az ő hatalma vet majd véget a gonoszság és istentelenség minden tombolásának. Napjaink egyre fokozódó feszültségében és megoldatlanságaiban őt várjuk, aki teljes váltságot hoz nekünk, új eget és új földet teremti, amelyben igazság lakozik. Krisztus gyülekezetével együtt kiáltjuk: Jövel Uram Jézus! Ámen.

„Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.” I. Kor. 1,18

Kegyességi irányok

Kékkereszt mozgalom

A Magyar Kékkereszt mozgalmat nem feltétlen említem Kegyességi iránynak, ugyanakkor jelentős mozgalom a Magyar Református Egyházon belül is. A Magyar Kékkereszt Egyesület célja az alkoholizmusban és más szenvedélybetegségekből szenvedő, lelki és testi gyógyulást keresők segítése úgy, hogy a keresztyén hitben Isten szabadító erejét megismerjék. Egyesületük a szenvedélybetegségek megelőzése, terjedésének megakadályozása, a szenvedélybetegek gyógyítása céljából fejti ki tevékenységét. Ennek érdekében ifjúsági felvilágosító, prevenciós munkát, valamint utógondozó tevékenységet is végeznek. Egyesületük a gyógyító munka központjául alkoholológiai szakintézetet tart fenn Dömösön, amelybe az ország bármely pontjáról önkéntes jelentkezés útján és kórházi heutalóval juthatnak a gyógyulni vágyók. Közösségük felekezettől függetlenül végzi gyógyító szolgálatát a szenvedélybetegek körében. Az első magyar Kékkereszt Egyesület alapítója egy megelőzően rendkívül iszákos újvidéki iparos volt a múlt század végén. 1919-ben a kommunisták betiltották az egyesületet, de 1921-ben újrászerveződött, a Kékkereszt tovább folytathatta munkáját egészen 1948-ig, amikor a hatalomba lépő kommunisták újra betiltották. A gyógyító munka a magyarországi Evangélikus Egyházban folytatódott 1953-ig, ezután azonban már csak 1981-ben kezdődhetett megint el a magyarországi Református Egyházban szerveződő Református Iszákos mentő Misszió (RIM) megalakulásával. 1989-ben a svájci Kékkereszt szervezettel karöltve megalakult az első Kékkereszt csoport a RIM-ben, majd 1993-tól ismét önálló egyesületként folytathatta tevékenységét szoros együttműködésben a RIM-mel.

„Segíts ki minket a nyomorúságból, mert emberi segítség hiábavaló”
Zsolt. 60,13

Kegyességi irányok

Cserkész mozgalom

A cserkészzet alapvető célja, hogy támogassa a fiatalokat testi, lelki, társadalmi és szellemi képességeik teljes kifejlesztésében mind egyénként, mind felelős állampolgárként és helyi, nemzeti és nemzetközi közösségeik tagjaként.

A „kötelesség Isten iránt” a cserkészzet egyik alapelve, amelyet azonban a különböző országokban eltérően alkalmaznak. A WOSM alapszabálya az Isten iránti kötelesség alatt a következőt érti: spirituális elvekhez való ragaszkodás, az azokat kifejező valláshoz való hűség, valamint az ebből fakadó kötelességek elfogadása. A Boy Scouts of America (BSA) szigorúbb irányvonalat követ, kizárva az ateistákat. A Magyar Cserkészszövetség alapszabálya leszögezi, hogy a cserkészzet vallás erkölcsi alapon működik, valamint a vezetőktől elvárja, hogy gyakorolják vallásukat. A cserkészzet Magyarországon 1910-ben indult el, és hamar elterjedt.

„Hűség sarjad a földből, és igazság tekint alá az égből.” Zsolt. 85,12

Kegyességi irányok

Karizmatikus irány

„A Jézus Krisztus egy egyetemes egyházának minden részéből, keletről és nyugatról, északról és délről egy idő óta híradások érkeznek a Szentlélek erőinek megáradásáról, a Lélek tavaszi szelének megújító, frissítő, életadó sodrásáról, a Szentlélek kegyelmi ajándékainak, a karizmáknak a megjelenéséről az egyházak életében és szolgálatában.

A különböző híradásoknak egybecsengő bizonyágtétele szerint, a Szentlélek ajándékai jelentős mértékben mozdították elő a gyülekezetek életének megelevenedését, az egyháznak, mint Krisztus Testének hasznát, épülését, Krisztus követelésében való megújulását. Röviden: a mi nemzedékünk számára a Szentlélek eseménnyé lett”!

„A magyarországi Református Egyház Zsinata is a Szentháromság Isten iránti mélységes alázattal és szíve mélyéről feltörő hálaadással tesz bizonysgot Isten kegyelmének csodájáról: Isten Lelkének tavaszi szele egyházunkat sem kerülte el. Sok bűnünk és mulasztásunk, az Isten és emberszeretben való ellankadásunk, azaz a Lélek sokszori megszomorításának ellenére is: Isten Szentlelke egyházunkra újra kiáradt – ezen az úton egyházunk jelentős szakaszhoz érkezett. Isten Lelke készen van közölni velünk is, akárcsak a világ számos más keresztyén egyházával az Ő sajátos kegyelmi ajándékait: a karizmákat.”

„Teremjetez hát megtéréshez illő gyümölcsöket.” Mt. 3,8

Kegyességi irányok

Sófár mozgalom

Dicsőíthetjük Istent: a hálaadó, reményteljes életfelfogással, mely a Felé táplált bizalomból fakad, a nyitottságunkkal az ő munkájára az életünk területein, a Neki engedelmes döntéseinkkel minden körülmény között, a nehézségek, megpróbáltatások elfogadásával, kitartásunkkal, a Neki adott hálaáldozattal és ajándékainak elfogadásával, a hitben történő növekedéssel és megszentelődéssel, a bűnnel való megalkuvás elutasításával, és bűnbánattartással, a harcok között is a Vele megélhető mély kapcsolatra való törekvéssel, a hétköznapi feladataink, munkánk lelkiismeretes elvégzésével, a családtagjaink felé való figyelmességgel, áldozathozatallal, szeretettel, az általa elrendelt pihenéssel, kikapcsolódással. A közvetlen dicsőítésnek nagyobb közösségben, már az ószövetségi időktől fogva gyakorolt formája a zenével és énekkel történő közös dicsőítés. Az énekes-zenés dicsőítő alkalmakon a dicsőítéshez tartozik Isten dicsérete az énekben, imádságban, bizonyoságtételekben, Igék megvallásában, és akár dicsőítő táncban. Hisszük, hogy Istennek kedves ezekkel együtt az ő magasztalásának énekes-zenés formája, és jelenlétének különleges ajándékát tapasztaljuk meg benne, mellyel szuverén módon ajándékoz meg időről időre személyeket és közösségeket. Fontosnak tarjuk leszögezni azonban, hogy az énekes-zenés dicsőítés más, mint a keresztyén koncert. Valljuk, hogy a dicsőítő alkalmak tartalmi szempontból való tisztasága és szentsége alapkövetelmény. Ennek legfontosabb szempontjai a következők: a tiszta, igei alaphoz való ragaszkodás minden tekintetben, a teljes Szentháromság Isten imádata torzulás nélkül, Krisztus-központúság a dicsőítésben.

„Jó reggel elégíts meg minket a te kegyelmeddel, hogy örvendezzünk és vigadjunk minden mi időnkben.” Zsolt.90.14

Kegyességi irányok

Liberális irány

A liberális teológia főbb kérdései.

A reformatori teológia Isten és a világ közé éles határvonalat húzott. Istent és a világot sohasem állította, mint azonos minőségeket egymás mellé. Isten teremője a világnak, teremője minden rendnek és törvénye szerűségnek. A természetben hatalmát, bölcsességét nyilatkoztatta ki. Az eredeti isteni világrendet azonban a bűneset anyunyira megbontotta, hogy az ember, mint olyan, a természetben többé nem találja meg Isten bölcsességét és hatalmát. A liberális teológia nem választja el egymástól Istent és a világot. Immanens jellegénél fogva e teológia szerint, Isten a természetben működő, a természeti világot egészen átható immanens erő. Mindaz, amit a világban találunk, isteni, amennyiben isteni öserő kifolyása. A liberális teológia eljut arra az álláspontra, hogy a világ minden alakulásának, az ember cselekedeteinek a létalapiját, a végső okot Istennek, azt pedig, aki a végokat Istennek nevezte, az emberiség egyik legnagyobb jötevőjének tartja. Ez a végok a liberális rendszerben a világ fejlődésének, az ember erkölcsi fejlődésének az élető szelleme; a végok hatása állandó, folytonos: minden, ami a világban van, örök törvényszerűséggel a végoktól, Istentől függ. Az ok-okozat világában Jézus Krisztus is mint ok kap helyet. Igaz, ezzel, első tekintetre úgy láthatjuk, Jézus bizonyos elsőbbséget ért el, de mint ok mégis immanens tényező maradt. A teremítés nem tett, nem lehet tett, hanem egyszerűen hatás, a végső ok hatása. Jézus Krisztus új teremítés a liberális teológiában, nem azért, mert minden fejlődés nélkül állította Isten a világba, hanem mert Jézus Krisztus új hatássorozat elindítója. Ami Jézus óta történt, ahhoz Jézus nemcsak az őszönzést adta, hanem az tőle, mint központtól származik. A mindenségben, liberális elgondolás szerint, isteni erő árad szét. Krisztus hatása a központtól elinduló fény szerint bomlik ki. Ez a szétáradó isteni erő mindenütt érezhető és a fény a világított területen mindenkre ráhull. Isten végső okként való felfogása, Isten szuverén voltának a gondolatát, a központi reformatori gondolatot, szorította ki a liberális teológiából. Isten nem szólhat bele a világ életébe, a bűnös ember életébe sem, mert minden mechanikusan történik.

„Aldalak téged örökké, hogy így cselekedtél; nevedben remélek, mert jóságos vagy, a te híveid előtt.” Zsolt. 52,11

Kegyességi irányok

Bethánisták

Soli Deo Gloria

Pietisták

Bibliaszövetség

Cserkész mozgalom

Karizmatikus irány

Sófár mozgalom

Liberális irány

„Jóval illeti őt és nem gonosszal, az ő életének minden napjaiban.” Péld. 31,12

Adja Urunk, hogy végre egységessé váljunk, irányultágoktól mentesen, tisztán egy szívvel együtt tudjuk építeni elhívásában a Szentlélek által Krisztus Egyházát. Ámen

Igen, jönnek napok – mondja az Úr, az Isten –, amikor éhséget bocsátok a földre: éhséget, de nem kenyérre, szomjúságot, de nem vízre, hanem az Úr szavának hallgatására. Vándorolnak az egyik tengertől a másikig, kóborolnak északtól délig, keresik az Úr szavát, de nem találják. Ám. 8,11-12

Almási Jenő Attila

2020.04.10.

„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhivattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.”
I. Tim. 6,12

**A tornác és az oltár között sírjanak a papok, az Úr szolgái, és mondják:
Légy kegyelmes, oh Uram, a te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a te
örökségedet, hogy uralkodjanak rajtok a pogányok. Miért mondanák a
népek között: Hol az ő Istenök?**

Jóel 2,17

Hálás köszönettel és áldáskívánással:

Almási Jenő Attila

Kecskemét

2020.

Egyedül Istené legyen minden Dicsőség!

„Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, a melyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, a miben jársz!” Józs. 1,7